

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-050420213866

Volume: 5

Issue: 4

Month: April

Year: 2021

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 03.02.2021

Accepted: 06.03.2021

Published: 01.04.2021

Citation:
Esther Arulmary, SN.
"Mythology of Tamils
in Mullaipattu." Shanlax
International Journal of
Tamil Research, vol. 5,
no. 4, 2021, p. 20-25

DOI:
[https://doi.org/10.34293/
tamil.v5i4.3866](https://doi.org/10.34293/tamil.v5i4.3866)

*Corresponding Author:
wceesther@yahoo.com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Mythology of Tamils in Mullaipattu

S. N. Esther Arulmary

*Assistant Professor, Christian College for Women
Chennai, Tamil Nadu, India*

 <https://orcid.org/0000-0002-9657-5700>

Abstract - Mullaipattu is one of the Pathupattu. Small book in terms of lines. It also has another name, Nenjatruppadai. The name is derived from the fact that the head of Mullaipattu stands with a relaxed heart. The author of this book is Napputhanar, the son of a gold trader from Kavirippoompattinam. This book is an Asiriapattu composed in terms of alphabetical order. Written in the second century AD, the book is a vivid description of the life of the people of that time. This book explains the biological beliefs of the people of that time, the cults, the warfare of the kings, the methods of protection, the clear view of nature are the background of modern life. The purpose of this article is to explore this.

Key Words: Mullaipattu, Pathupattu, Asiriapattu, Life style, War mode, Defense mode, Worship

Referenes

1. Sasivalli, V.C. *Mullai*. Tharamani, Chennai, World Tamil Research Centre
2. Yavana, Tamil, Wikipedia, <https://ta.wikipedia.org/s/s6q>
3. Maniraj. *Pavai Vizhakugal*.
4. *Min Tamil Medai*. Tamil Marabu Arakkattalai.
5. *Virichiniral*, Kalphanasekkilar.
6. Sekalpana, blogspot.com.
7. <https://ta.wikipedia.org/s/7jy>

முல்லைப்பாட்டில் தமிழரின் தொன்மரபு

முனைவர். சா.ஞா. எஸ்தர் அருள்மேரி

உதவிப்பேராசிரியர்

மகளிர் கிறித்தவக் கல்லூரி, சென்னை

முன்னுரை

முல்லைப்பாட்டு பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்று. அடி அளவால் சிறியநூல். நெஞ்சாற்றுப்படை என்ற மற்றொரு பெயரும் இதற்கு உண்டு. முல்லைப்பாட்டின் தலைவி நெஞ்சை ஆற்றுப்படுத்தி நிற்பதால் இப்பெயர் பெறுகிறது. இந்நூலை எழுதியவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்து பொன்வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார். இந்நூல் அகவலோசையால் அமைந்த ஆசிரியப்பாட்டு. கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் அக்கால மக்களின் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளைத் விளக்குவதாக உள்ளது. அக்கால மக்களின் வாழ்வியல் சார்ந்த நம்பிக்கைகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் அரசர்களின் போர் முறைகளும் பாதுகாப்பு முறைகளும் இயற்கை பற்றிய கண்ணோட்டமும் உணர்த்துவனவாக உள்ளன. இதனை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

முக்கியச் சொற்கள்: முல்லைப்பாட்டு, பத்துப்பாட்டு, ஆசிரியப்பாட்டு, வாழ்வியல், போர்முறை பாதுகாப்புமுறை, வழிபாட்டுமுறை, சங்க இலக்கியம்

முல்லைப்பாட்டு மாந்தரின் நம்பிக்கைகளும் செயல்பாடுகளும் சமூகம் சார்ந்தனவாக உள்ளன. நம்பிக்கைகளின் வெளிப்பாடே பழக்கவழக்கங்களும் பண்பாட்டு முறைகளும். முல்லைநில மக்கள் நாழிநெல்லும் முல்லை மலர்கொண்டும் இறைவனை வழிபட்டனர்

தெய்வத்தை வாழ்த்தி விரிச்சி கேட்கும் பொழுது ஆடவரின் உழைப்பின் பயனாகக் கருதப்படும் நெல்லையும் பெண்களின் கற்பின் சின்னமாகக் கருதப்படும் அரும்ப விழ்ந்த முல்லை மலரையும் கலந்த கலவையை நாழியில் எடுத்துச் சென்று தூவி வாழ்த்தினர். இதனை

“நெல்லொடு நாழி கொண்ட நறுவீமுல்லை
அரும்பவிழ் அலரிதூய்க்கை தொழுது”
(முல்லைப்பாட்டு- 8-10)

என்ற பாடல் இயம்புகிறது.

நெல்லொடு முல்லைமலர் வழிபாடுகளில் பயன்படுத்தப்படுவதை நெடுநல்வாடையும் சிலப்பதிகாரமும் சுட்டுகின்றன.

“நெல்லும் மலரும் தூய்க்கை தொழு
மல்லல் ஆவணமாலையயர்”

நெடுநல்வாடை (43-4)

“அரும்பவிழ் முல்லை நிகர்மலர் நெல்லொடுதூய்”
சிலப்பதிகாரம் (9-1-3)

நெல்லும் முல்லையும் மங்கலச் சின்னங்களாகக் கருதப்பட்டதால் திருமண நிகழ்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முல்லை மலரை நெல்லொடு நீரில் கலந்து மணமகள் நீராட்டப்படுகின்றாள் என்ற செய்தி அகநானூற்றில் இடம்பெறுகிறது.

“நீரொடு பொலிந்த ஈரிதழ் அலரி
பல்லிருங்கூந்தல் நெல்லொடுதயங்க
வதுவை மணம்..”

(அகநானூறு 86:15-17)

தற்காலத் திருமணம், வழிபாட்டு முறைகளில் நெல்லும் மலரும் முக்கிய மங்கலப் பொருள்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன தமிழரின், சடங்குகள் ஒவ்வொன்றும் பல்வேறு

பொருள் பொதிந்தனவாய் விளங்கின என்பதும், இவையனைத்தும் சங்ககால மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளைப் பின்பற்றி செய்யப்பட்டவை என்பதை அறியலாம்.

நற்சொல் பற்றிய நம்பிக்கை

நம்பிக்கைகள் பற்றின் வெளிப்பாடாக விளங்கக்கூடியன. வளர்ப்புச் சூழலும் சமூகச் சூழலும் நம்பிக்கைகளை உருவாக்குகின்றன. நம்பிக்கைகள் காரணகாரியத்தோடு இயங்க வேண்டும் என்பது இல்லை. நம்பிக்கைகள் வாழ்வை அடுத்தநிலைக்கு எடுத்துச் செல்கின்றன. நற்சொல் பற்றிய நம்பிக்கை முல்லை நிலமக்களிடம் இருந்து வந்துள்ளது.

“இன்னே வருகுவர்தாயர் என்போள் நன்னர்நன் மொழி கேட்டனம்”

(முல்லைப்பாட்டு- 16-17)

என்ற பாடலடியில் வருவர் என்ற நற்சொல்லை நாங்கள் கேட்டனம். எனவே பகைவரிடத்து சென்றுள்ள தலைவன் வெற்றிபெற்று வந்து விடுவான் நீ உன்னுடைய மிகுதியான கவலையைப் போக்குவாயாக என்று முதுநிலை பெண்டிர் தலைவியை ஆற்றுவிக்கின்றனர். விரிச்சி நிறறல் என்பதற்கு நற்சொல் கேட்டல் என்பது பொருள். இச்சொல் வாய்ப்புள் என்றும் வழங்கப்பெறுகிறது.. ஏனெனில் நிமித்தம் காணப் பறவைகள் பயன்பட்டது போல வாய்ச்சொற்களும் பயன்பட்டதால் இது வாய்ப்புள் என்று வழங்கப்படுகிறது. தற்காலத்தில் இதனை அசிரீரி என்றும் அழைப்பர். நிமித்தங்களில் நல்நிமித்தம் தீநிமித்தம் என இருவகையாகக் கூறப்படுவதுண்டு. முல்லைப்பாட்டில் நல்நிமித்தம் கூறப்பட்டது போல சிலப்பதிகாரம் புறநானூறு போன்ற இலக்கியங்களில் தீநிமித்தங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. நாட்டுப் புறப்பாடல்களில் பல்லி கத்துதல் பனைமரத்தில் ஆந்தை அலறுதல், கரும்புனை குறுக்காக வருதல், தலைமொட்டை அடித்தோர் எதிராக வருதல் போன்ற தீநிமித்தங்கள் பற்றிச் செய்திகள்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தற்காலத்திலும் நிமித்தங்கள் பற்றிய நம்பிக்கை மக்களிடையே உள்ளன. நம்பிக்கைகள் உளவியல் சார்ந்து இயங்குகின்றன.

யானைப் பாகரின் வடமொழிப் பயன்பாடு

“கவை முள்கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக் கல்லா இளைஞர் கவளம் கைப்ப

(முல். பாட்டு -35-36)

யானைப் பாகர் யானைகளை வடமொழியில் பயிற்றுவித்தனர் என்ற குறிப்புக் கூறப்படுகிறது. மகா அலெக்சாந்தர் இந்தியா வந்தபொழுது யானைகளைப் பழக்குவிப்பது அவசியமாயிருந்தது. மகதத்தில் யாகைப்பாகர் அதிகமானோர் இருந்தனர். பல இடங்களிலும் யானைப் பயிற்சி மையங்கள் இருந்தன. பிற்காலத்தில் மகத அரசு வீழ்ச்சிடைந்த போது யானைப் படைகளும் குறைந்தன. யானைகளைப் பழக்குவிக்க அதிக காலம் தேவைப்பட்டதால் போர் முடிந்தவுடன் எதிரி யானைப் படையைத் தம் படையுடன் இணைத்து அவற்றைப் பழக்கவிக்கத் தொடங்கினர். எனவே யானைப் பாகர் நடுவில் வடமொழிக்கான ஆணைமொழி பொதுவாகத் தொடங்கியது. யானைகளை வடமொழியில் பழக்குவித்தல் பொது ஆணையாக வழங்கப்பட்டது.

ஆரியர்கள் சங்க காலத்தில் வடமொழி வழியே யானைகளை பழக்குவித்தனர். ஆணைமொழி என்பது இலக்கணத்தோடு கூடிய மொழி அன்று. சில ஓலிகள், சொற்கள், செய்கைகள் முதலானவை சேர்ந்ததே ஆணை மொழியாகும். சங்க காலத்தில் போருக்காகவும் மரங்களை அகற்றுவதற்கும் யானைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. மேலும் கோட்டையின் பாதுகாப்பிற்காகவும் எதிரிகளின் சேனைகளை முறியடிக்கவும் வலுவெதிர்ப்பு முறைகளைக் கையாளவும் யானைகள் பழக்குவிக்கப்பட்டன. சங்க காலத்தில் யானைகள் வடமொழியின் மூலம் பயிற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதற்கு முல்லைப் பாட்டுக் குறிப்பே சான்றாகும்.

பார்ப்பான் முக்கோல்

அகப் பாடல்கள் குறிப்பிடும் முக்கிய மாந்தர்களில் ஒருவன் பார்ப்பான். தொல்காப்பியம் இவனைப் “பேணுதகுசிறப்பின்பார்ப்பான்” (நூற்- 682 -181) என்று குறிப்பிடுகிறது. கலித்தொகை “முக்கோல்பகர்வர்” (பாலைக்கலி - 8) என்று குறிப்பிடுகிறது. முக்கோல் அந்தணர்க்கு உரியது என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. முக்கோல் என்பது தவசிகளுக்குரிய திரிதண்டம் என்று சொல்லகராதி குறிப்பிடுகிறது. தொல்காப்பியம் “நூலே கரகம் முக்கோல்மனையே” (தொல். 165) என்னும் நூற்பாவில் துறவிகள் வைத்திருக்கும் நான்கு பொருள்களில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. முக்கோல் என்பதற்கு வில் என்றும் அம்பு எய்தற்குரிய கருவி என்றும் பொருள் கூறப்படுகிறது.

வேறுபல் பெரும்படை

“வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர்”

(43)

என்று கூறியிருப்பது யானைப் படை குதிரைப்படை தேர்ப்படை, காலாட்படை வீரர்களைக் குறிக்கிறது. வேறுபட்ட மொழிகளைப் பேசும் பல படைவீரர்கள் ஓரிடத்தில் தங்கியிருந்தனர் என்று ச.வே. சுப்பிரமணியன் தமது உரையில் குறிப்பிடுகிறார். சங்ககாலப் போர் நிகழ்வின் போது வேறுபட்ட பலவகை படைவீரர்கள் ஓரிடத்தில் தங்கியிருந்தனர்.

பாசறையில் பெண்கள்

சங்க இலக்கியங்களில் பெண்கள் பாசறைகளில் குற்றேவல் மகளிராக பணியாற்றியுள்ளனர் என்பதை முல்லைப் பாட்டு குறிப்பிடுகிறது.

“குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ்சிறுபுறத்து
இரவுபகல் செய்யும் திண்பிடி ஒள்வாள்
விரவுவரிக்கச் சிற்பூண்ட மங்கையர்

(பா-45-47)

சிறிய வளையல்களைத் தம் முன் கையில் அணிந்த கூந்தல் அசையும் மகளிர் ஒளி பொருந்திய வாள்களைத் தம் அழகிய இடைக்கச்சில் வைத்திருந்தனர். போர்ப் பாசறைகளில் குற்றேவல் செய்யும் பெண்களும் தங்களோடு ஆயுதங்களைப் பூண்டிருந்தனர் என்று கூறுவதில் பெண்கள் தற்காத்துக் கொள்வதற்கும், எதிர்த் தாக்குதல் நடத்துவதற்கும் எப்பொழுதும் ஆயத்த நிலையில் இருந்தனர்.

பெருஞ் செல்வந்தர் இல்லங்களிலும், அரண்மனைகளிலும் குற்றேவல் செய்யும் மகளிர் வாழ்ந்ததாக நற்றிணை, நெடுநல்வாடை பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. குற்றேவல் பணியாளர்களாகப் பெண்கள் பணியாற்றியுள்ளனர். சங்ககாலத்தில் மன்னர்கள் போருக்குச் செல்லும்பொழுது பெண்களையும் அழைத்துச் சென்றிருக்கின்றனர். பெண்கள் ஏவல் புரிபவராகவும் பாதுகாவலராகவும் நடனமாடி மகிழ்விப்பராகவும் விளங்கியுள்ளனர்.

கையமை விளக்கம்

பாவை விளக்குகள் - ஒரு பெண் அகல் விளக்கை ஏந்திக்கொண்டு இருப்பது போன்ற விளக்குகள் பாவை விளக்குகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

“பாவை விளக்கில் பருச்சுடர் அழல

இடம்சிறந்து உயரிய எழுநிலைமாடத்து”

(முல். பாட்டு - 85-86)

என்று முல்லைப்பாட்டில் பாவை விளக்கு பற்றிய குறிப்பு இடம் பெறுகிறது. பாவை விளக்குகளைப் பெண்களே செய்திருக்கின்றனர் என்பதைக் கோயில் கல்வெட்டுக்குறிப்புகள் எடுத்துரைக்கின்றன. வேண்டுகூறு நிறைவேறும் பொழுது கோயில்களுக்குப் பாவை விளக்குகள் செய்துக் கொடுத்ததாகச் செய்தி உள்ளது. பழங்காலத்தில் போர்க்களத்தில் விளக்கேற்றுவதற்கு மகளிர் இருந்தனர் என்ற செய்தி முல்லைப்பாட்டின் வழிதெரிகிறது.

பெருமூதாளர்

பெருமூதாளர் என்பதற்கு முதிர்ந்த மெய்க்காப்பாளர் என்று பொருள். தலையில் தலைப்பாகையும், சட்டையும் அணிந்த உயர்ந்த நல்லொழுக்கத்தினையுடைய அனுபவம் முதிர்ந்த மெய்க்காப்பாளர்கள் போர்ப் பாசறையைக் காவல்காத்து வந்தனர். மெய் என்றால் உடல். உடலையும் அதைச்சார்ந்த உயிரையும் காப்பவன் மெய்க்காப்பாளன் என்று அழைக்கப்படுகிறான். சமூகத்தில் முக்கிய நபர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகச் சேவகர்களை நியமிப்பது உண்டு. அவர்கள் ஆயதம் ஏந்தி தாம் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியவர்களுக்கு அருகிலேயே இருந்து ஆயத்தநிலையில் கண்காணித்து வருவர். சில நேரங்களில் எதிர்த் தாக்குதல் நடத்தி தாம் பாதுகாக்க வேண்டியவரைக் காப்பாற்றுவர், சில நேரங்களில் மரணத்தையும் தழுவுவர். முல்லைப்பாட்டில் மெய்க்காப்பாளர்கள் தலைப்பாகையுடன் அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிகிற காட்சியை அசைகின்ற கொடியினையுடைய மோசி மல்லிகைப் புதர்கள் காற்றுக்கு அசைவது போல காட்சி அளிக்கிறது. மோசி மல்லிகை காட்டு மல்லிகை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதிரல் என்பது வேனிற்காலத்தில் பூக்கும்மலர். இதனை புனலிக்கொடி என்றும் காட்டு மல்லிகை என்றும் மோசி மல்லிகை என்றும் உரையாசிரியர்கள் வழங்குகின்றனர். அதிரம் பூவை ஆடவர்களும் தலையில் சூடிக்கொள்வர் என்று அகநானூறு பாடல் (213) தெரிவிக்கிறது.

பொழுதறிந்து கூறுவோர்

சங்க காலத்தில் குறுநீர்க் கன்னல் என்னும் கருவியைக்கொண்டு நாழிகையைக் கணக்கிட்டு கூறியதாக முல்லைப் பாட்டு நூல் குறிப்பிடுகிறது. நேரத்தைக் கணக்கிடுபவர்களை நாழிகை கணக்கர் என்று அழைத்தனர். இதனை நீர்க் கடிகை என்றும் அழைப்பர்.

“பொழுதளந்து அறியும் பொய்யாமாக்கள் தொழுது காண்கையர் தோன்ற வாழ்த்தி எறிநீர் வையகம் வெலீஇயசெல்வோய்நின் குறுநீர்க்கன்னல் இணைத்தென்று இசைப்ப (முல்.பாட்டு 55-59)

பொழுதை அளந்து அறிந்து கூறுவதற்கென சிலர் இருந்தனர். இவர்கள் தம் தொழிலில் பொய்ப்பதில்லை. இப்போது இந்தப் பொழுதை உணர்த்துகிறது என்று கூற குறுநீர்க்கன்னல் என்னும் நாழிகையை உணர்த்தும் கருவியை இவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

கன்னல் என்பதற்கு நாழிகை என்றும் நாழிகை வட்டில் என்றும் பொருள் கொள்வர். தண்ணீர் சிறுசிறுதுளியாக வரும் அமைப்பை உடையதாதலின் அந்தக் கருவி குறுநீர்க் கன்னல் என்று கூறப்படுகிறது. இக்கருவி நாழிகை வட்டில் என்றும் அழைக்கப்பெறும். நாழிகை என்பது நேரத்தைக் கணக்கிடும் சொல். வட்டில் என்பதற்கு கிண்ணம் என்ற பொருள் உண்டு. நீர் பெய்து வைக்கும் பாத்திரத்தில் மழைநீர் நிரப்பிவைத்து அடியில் ஓட்டை போட்டு வைத்து இவ்வளவு நாழிகைக்கு இவ்வளவு நீர் கசியும் எனக் கணக்கிட்டு வைத்திருப்பர். காலத்தைக் கணிப்பதற்குத் தமிழர் பழங்காலத்தில் கையாண்ட முறைகளுள் இதுவும் ஒன்று. இக்கருவியைக்கொண்டு நாழிகையை அறிந்து கூறுவதற்கென்று அரசர்களுடைய அரண்மனையில் நாழிகைக் கணக்கர் என்னும் ஒருவரை ஊழியர் இருந்து வந்தனர் என்று உரையாசிரியர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

அரசனின் பள்ளியறைக் காவலர்

அஞ்சாமையுடைய யவனர்கள் இயல்பாகவே வலிமையான உடல்வாகு உடையவர்கள். இடுப்பில் குதிரைச்சவுக்குக் கயிற்றைச் சுற்றி கட்டியுள்ளனர். அதன்மேல் செறிவான உடையை அணிந்துள்ளனர். மேல் சட்டை அணிந்துள்ளனர். பார்த்தாலே பிறர் அஞ்சும் தோற்றத்தினர்.

“வலிபுணர் யாக்கைவன் கண்யவனார்”

(பா:61)

என்று பாடலில் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். தமிழகத்திற்குக் கடல் வழியே வந்து வாணிகம் செய்த கிரேக்கரையும் ரோமானியரையும் யவனர்கள் என்று சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. எகிப்தியர் பாரசீகர் அராபியர் ஆகிய அனைவரையும் பொதுவாக யவனர் என்று அழைக்கும் வழக்கம் அக்காலத்தில் இருந்துள்ளது. ஆனால் தொல்லியல் ஆய்வின் படி ரோமானியர்களே பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டுடன் வாணிகத் தொடர்பு மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பதை இலக்கியங்கள் பறைசாற்றுகின்றன. யவனர்கள் தமிழ் மன்னர்களுக்குக் காவலர்களாகப் பணி செய்துள்ளனர் என்பதை முல்லைப்பாட்டு எடுத்துரைக்கிறது. கடல் வாணிகத்தின்போது கப்பல் தலைவனுக்குப் பாதுகாவலராக யவனர்கள் பணிபுரிந்துள்ளனர். இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனும், சேரன் செங்குட்டுவனும் யவனர்களை மேற்கொண்டு அவர்கள் நாட்டை ஆண்டனர் என்று பதிற்றுப்பத்து நூல் கூறுகிறது. தமிழ் மன்னர்களால் வீழ்த்தப்பட்ட யவனர்கள் அவர்களது பள்ளியறைக் காவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டுப் பணிபுரிந்திருக்கலாம்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் பண்டைய மரபுகளை மக்களுக்கு உணர்த்துகின்றன. முல்லைப்பாட்டு தமிழரின் நம்பிக்கை சார்ந்த பழக்கங்களையும் போர் முறைகளையும் பாதுகாப்பு குறித்த விழிப்புணர்வு வழக்கங்களையும் காலங்களைக் கணக்கிட்டுக் கூறும் நிபுணத்துவம் பற்றிய செய்திகளையும் உரைப்பனவாக உள்ளது. தமிழர் நாகரிகம், பண்பாடு, விஞ்ஞானம், வலிமை, வீரம், என அனைத்திலும் சிறந்திருந்தனர் என்பதை முல்லைப்பாட்டு விளக்குகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. சசிவல்லி. வி.சி. முல்லை. சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
2. யவனர், தமிழ்விக்கிப்பீடியா <https://ta.wikipedia.org/s/s6q>
3. மணிராஜ், *பாவைவிளக்குகள்*.
4. மின்தமிழ்மேடை, தமிழ்மரபுஅறக்கட்டளை
5. விரிச்சிநிற்றல், கல்பனாசேக்கிழார்
6. சேகல்பனா, blogspot.com
7. <https://ta.wikipedia.org/s/7jy>